

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ

Εγμού 136, 10553 Αθήνα. Τηλ-Fax.: 2103252214, 6937075765, E-mail: archaeol@otenet.gr, www.sea.org.gr

Αθήνα, 24/9/2017

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Εν όψει της συνέχισης της διακοπείσας συνεδρίασης του ΚΑΣ για το θέμα του Ελληνικού, σειρά δημοσιευμάτων επαναφέρουν, σχετικά με την υπόθεση της επένδυσης στο Ελληνικό, ανυπόστατα επιχειρήματα για το «Μνημόνιο Συναντίληψης και Συνεργασίας» που υπογράφηκε μεταξύ της Υπουργού ΠΠΟΑ και της ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ ως «λύση» για την προστασία των αρχαιοτήτων, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζουν την κήρυξη ως «καταστροφική» για την επένδυση.

Όσον αφορά το Μνημόνιο Συνεργασίας:

Υπενθυμίζουμε σε κάθε ενδιαφερόμενο ότι το «Μνημόνιο Συναντίληψης και Συνεργασίας» που υπογράφηκε μεταξύ της Υπουργού ΠΠΟΑ και της ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ δεν έχει νομική υπόσταση, η έκδοσή του δεν προβλέπεται από καμία διάταξη νόμου (ο Ν. 4072 δεν έχει σχέση με το έργο του Ελληνικού), έχει συνυπογραφεί από δύο αναρμόδια μέρη και έρχεται σε αντίθεση με διατάξεις του Ν. 3028/02, όπως είχαμε παρουσιάσει αναλυτικά στην από 4/9/2017 ανακοίνωσή μας (βλ. <http://sea.org.gr/details.php?id=685>). Το ζήτημα αυτό έχει κλείσει οριστικά όταν κατά τη συνεδρίαση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου στις 6/9/2017 η ίδια η Νομική Σύμβουλος του Κράτους στο ΥΠΠΟΑ αποδέχτηκε ότι το Μνημόνιο, όπως έχει υπογραφεί, δεν έχει ισχύ. Το γεγονός έχει αποτυπωθεί και στα ρεπορτάζ των διαπιστευμένων δημοσιογράφων που παρακολουθούσαν την συνεδρίαση του ΚΑΣ.

Όποιος μετά τα παραπάνω επαναφέρει το θέμα «Μνημόνιο αντί για κήρυξη» (!) απλώς δείχνει το μέγεθος της άγνοιας ή την ένταση των σκοπιμοτήτων του.

Όσον αφορά την κήρυξη:

Η κήρυξη αρχαιολογικού χώρου, που επιβάλλει το άρθρο 12 του Αρχαιολογικού Νόμου, δεν αποτελεί κήρυξη αδόμητης ζώνης απολύτου προστασίας Α, ούτε ζώνης Β δόμησης με όρους, ούτε βέβαια χαρακτηρισμό της περιοχής ως οργανωμένου και επισκέψιμου αρχαιολογικού χώρου. Ως εκ τούτου δεν εμποδίζει την έγκριση ή την εκτέλεση του όποιου έργου. Απόδειξη για αυτό είναι το κέντρο της Αθήνας, η Ρόδος, το Ναύπλιο, η Μονεμβασιά, τα Χανιά και πολλές άλλες περιπτώσεις που αποτελούν κηρυγμένους αρχαιολογικούς χώρους. Η κήρυξη χαρακτηρίζει την περιοχή ως τόπο όπου αναμένεται να εντοπιστούν αρχαιότητες και διασφαλίζει ότι κάθε τεχνικό έργο θα παίρνει απαραίτητα την έγκριση από την Αρχαιολογική Υπηρεσία. Επίσης, ότι οι όροι προστασίας και ανάδειξης των αρχαιοτήτων θα ισχύουν στο διηνεκές και θα δεσμεύουν όχι μόνον την ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε., αλλά και τον κύριο του έργου, τις κατασκευαστικές εταιρείες και τους υπεργολάβους που θα

εκτελέσουν τα τεχνικά έργα έως και τους τελικούς χρήστες, κατοίκους ή επαγγελματίες που θα ζήσουν ή θα δραστηριοποιηθούν στην περιοχή.

Αυτό που ζητάμε είναι η τήρηση της νόμιμης διαδικασίας στην περίπτωση του ΣΟΑ Ελληνικού, όπως και σε όλες τις αντίστοιχες περιπτώσεις

Η μόνη νόμιμη οδός, που μπορεί να απεμπλέξει την κατάσταση, είναι η εφαρμογή του άρθρου 12 του Αρχαιολογικού Νόμου: να προηγηθεί η κήρυξη του αρχαιολογικού χώρου, με βάση τα επιστημονικά τεκμήρια που έχει εισηγηθεί η αρμόδια Εφορεία Αρχαιοτήτων, πριν από την έγκριση του σχεδίου χωρικής ρύθμισης (Σχεδίου Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης). Στη συνέχεια, και αφού το έργο θα έχει λάβει όλες τις νόμιμες εγκρίσεις, τότε μόνον το ΥΠΠΟΑ μπορεί να υπογράψει Μνημόνιο Συνεργασίας και Συναντίληψης για την εκτέλεση του έργου με τον κύριο του έργου (την Lamda Development, δηλ. την εταιρεία που θα εκτελέσει το έργο). Υπενθυμίζουμε ότι ο ΣΕΑ έχει δεσμευτεί ότι σε περίπτωση παράκαμψης της νόμιμης διαδικασίας θα χρησιμοποιήσει κάθε πρόσφορο δικαστικό μέσο (βλ. Αίτημα κήρυξης των αρχαιολογικών χώρων στο Ελληνικό <http://sea.org.gr/details.php?id=690>).

Οι καθυστερήσεις στην έγκριση και έναρξη της επένδυσης δεν προκύπτουν από την εφαρμογή του νόμου. Προκύπτουν -και θα προκύψουν κι άλλες στο μέλλον- από την προσπάθεια παράκαμψης οποιασδήποτε νομιμότητας, ειδικά για τη συγκεκριμένη επένδυση.

Απόσπασμα από την από 4/9/2017 ανακοίνωση του ΣΕΑ για το θέμα του «Μνημονίου»:

Το Μνημόνιο αυτό δεν έχει νομική υπόσταση και δεν μπορεί να εφαρμοστεί γιατί:

-Η έκδοσή του δεν προβλέπεται από καμία διάταξη νόμου, ενώ το άρθρο 37 του Αρχαιολογικού Νόμου προβλέπει συγκεκριμένες διαδικασίες και εγκρίσεις για αρχαιολογικές ανασκαφές σε έργα τρίτων. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν έχει δημοσιευτεί (ούτε μπορεί να δημοσιευτεί) ως εκτελεστή πράξη της διοίκησης –γιατί δεν είναι!

-Έχει συνυπογραφεί από δύο παντελώς αναρμόδια μέρη. Αρμόδιες για την υπογραφή του γενικού Μνημονίου σε περιπτώσεις παρόμοιων έργων είναι οι Γενικές Διευθύνσεις Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, οι οποίες παρακάμφθηκαν με τρόπο απαράδεκτο, ενώ ούτε η ΔΠΚΑ, η ΔΒΜΑ και η Εφορεία Πειραιώς, Δυτ. Αττικής και Νήσων ρωτήθηκαν για το περιεχόμενο του Μνημονίου. Από την άλλη, η Ελληνικό ΑΕ υπογράφει χωρίς να είναι ούτε καν κύριος της έκτασης του πρώην αεροδρομίου ούτε μέρος που εκτελεί κάποιο έργο.

-Ορίζει ειδικούς περιορισμούς (από το πού γίνονται δοκιμαστικές τομές μέχρι τις προθεσμίες), κατά παράβαση του Αρχαιολογικού Νόμου, του οποίου προφανώς ένα κείμενο χωρίς νομική υπόσταση δεν μπορεί να υπερτερεί. Το κείμενο αυτό δεν δεσμεύει κανέναν δημόσιο λειτουργό, κανένα υπάλληλο της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας, για την εκτέλεση των καθηκόντων του που απορρέουν από το Σύνταγμα και τον Αρχαιολογικό Νόμο. Το μόνο που θα καταφέρουν όποιοι επιμένουν σε τέτοιες ρυθμίσεις, είναι να επιφέρουν πολύ χειρότερες καθυστερήσεις στο έργο που υποτίθεται ότι θέλουν να προχωρήσουν, γιατί – ευτυχώς- ακόμη το δημόσιο συμφέρον, οι νόμοι και η προστασία των αρχαιοτήτων είναι παραπάνω από το ιδιωτικό συμφέρον της όποιας ΑΕ.